

κτητής θέλει φροντίζει να δημοσιεύεται ή ρηθείσα αίτησις εις τὰς πρωτευούσας τῶν δήμων τῆς διοικήσεώς του, καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ὑποδιοικήσεων, καὶ εἰς τὰ χωρία τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα. Ἡ δημοσίευσίς αὕτη γίνεται διὰ τοιχοκόλλησεως καὶ ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίας τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακάς· πιστοποιεῖται δὲ αὕτη καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἀπλὴν τοιχοκόλλησιν δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δημάρχου, ἢ τῶν παρέδρων τῶν χωρίων· καὶ ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν, δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ ἱερέως τῆς ἐκκλησίας, ὅστις ἔκαμε τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ὑπογραφὴν ἐπικυροῖ ὁ δήμαρχος, ἢ ὁ πάρεδρος τῶν δήμων, ἢ τῶν χωρίων. Τὰ ἀποδεικτικά δὲ ταῦτα ἀποστέλλονται εὐθὺς διὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν διοικητὴν, ὅστις τὰ ἀποστέλλει, ἐπικυρώνων τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν, εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν αἰτήσαντα τὸ δάνειον.

Ἄρθρ. 4.

Πᾶς ἔχων πραγματικὸν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος δύναται νὰ κάμῃ αὐτοπροσώπως, διὰ πληρεξουσίου ἢ κηδεμόνος του τὰς ἐπὶ τοῦ κτήματος τούτου ἐνστάσεις του ἐντὸς 4 μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας γενῇ ἡ τρίτη ἐπ' ἐκκλησίᾳ ἀνάγνωσις τῆς αἰτήσεως εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον ὅπου ἐγένεν ἡ ἀνάγνωσις αὕτη τὸ βραδύτερον, καὶ μετὰ τοῦ τεσσαρῶν μηνῶν μεχριστοῦ δώσῃ ἢ τράπεζα τὸ δάνειον ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κτήματος. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐνστάσεων δύνανται πλείονες δι' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου νὰ καταστήσωσιν ἐπὶ τούτῳ ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον πληρεξουσίων των. Αἱ ἐνστάσεις γίνονται ἐγγράφως καὶ παραδίδονται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα· οὗτος δὲ δίδει ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς καὶ τὰς διευθύνει ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς τράπεζης.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ Διοικητής, ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ὁ Δήμαρχος καὶ ἕκαστον μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὀφείλουν ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ κάμουν πρὶν τῆς ἀποτίσεως τοῦ δανείου ἐκ μέρους τῆς τράπεζης, καὶ μάλιστα ἐντὸς τῶν τεσσάρων μηνῶν, καθόσον εἶναι εἰς αὐτοὺς δυνατόν, τὰς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐνστάσεις, διὰ πᾶν πραγματικὸν δικαίωμα, τὸ ὅποιον τυχὸν τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τοῦ προσφερομένου εἰς ὑποθήκην κτήματος. Αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ πέμπουν κατ' εὐθείαν ἐπὶ συστάσει τὰς ἐνστάσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἣτις τὰς παραδίδει εἰς τὴν τράπεζαν, λαμβάνοντα παρ' αὐτῆς ἀπόδειξιν παραλαβῆς. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει ἰδίως νὰ ἐξετάζῃ ἐνόρκως καὶ ἐγκρίως δι' ἕκαστον εἰς ὑποθήκην προσφερόμενον κτῆμα, τοὺς γείτονας τοῦ κτήματος τούτου, περὶ τοῦ ἂν τὸ δημόσιον ἔχῃ ἐπ' αὐτοῦ

δικαίωμα πραγματικόν, καὶ θέλει συντάττει ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ, παρὰ τοῦ ἐξεταζομένου γείτονος, ὅστις ἂν δὲν ἤξεύρῃ νὰ γράφῃ θέτει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ παρὰ δύο μαρτύρων.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ δήμαρχος, ἕκαστον μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἐπιστάται τοῦ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀπότοιο, τοῦ δυνάμενου νὰ ἔχῃ ἀπαίτησιν τινα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ ὀφείλουν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ κάμνουν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὠρισμένης προθεσμίας, τὰς ἐνστάσεις διὰ τὸν ἀπόντα, καθόσον τὰ ἐπὶ τοῦ κτήματος πραγματικὰ δικαίωματα τοῦ ἀπόντος εἶναι εἰς αὐτοὺς γνωστά.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ τράπεζα ὀφείλει ν' ἀρνηθῇ τὸ ζητούμενον δάνειον, εἰς τὴν περίστασιν καθ' ἣν ἤθελε παρουσιασθῇ ἐνστάσις τις κατὰ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος, μεχριστοῦ αὕτη διαλυθῇ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἢ παραιτηθῇ ὁ ἀντιποιηθεὶς τὸ κτῆμα.

Ἄρθρ. 8.

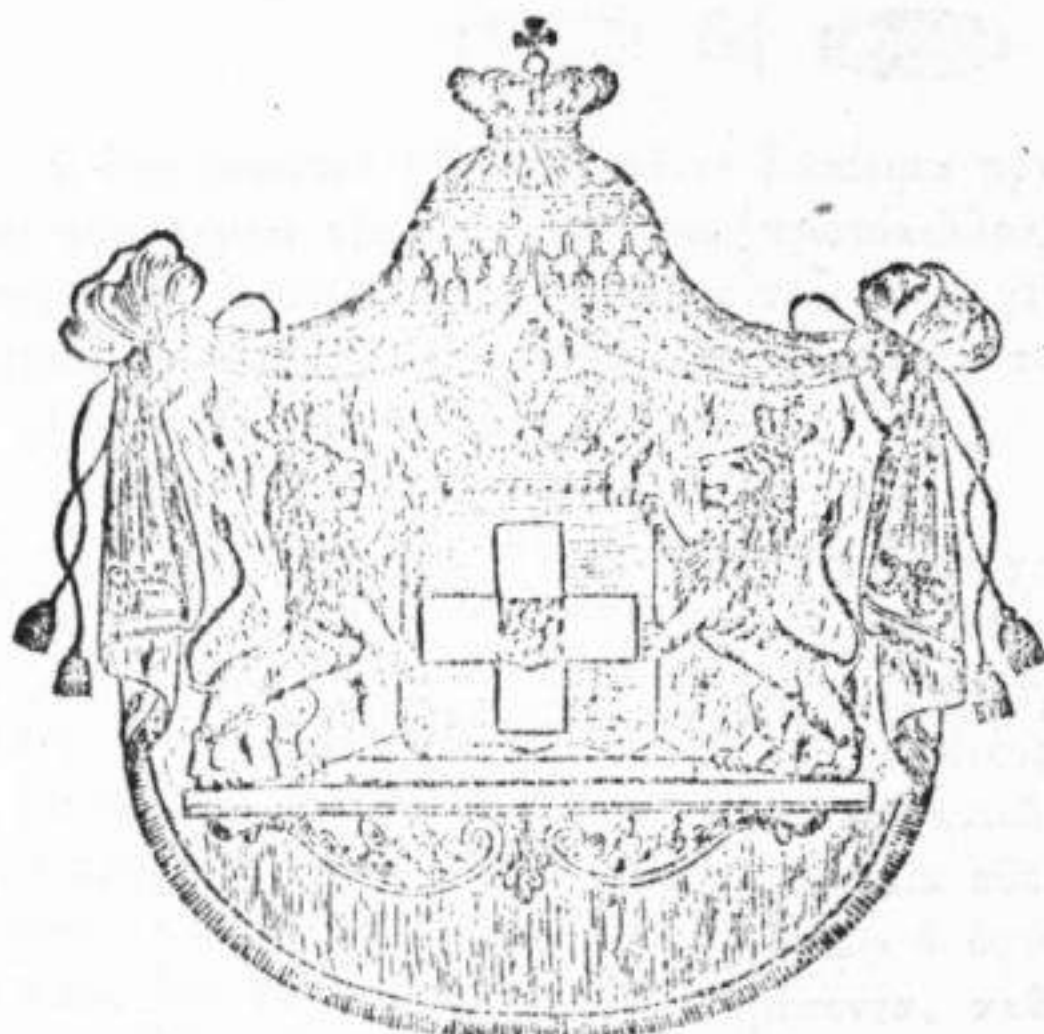
Ἐὰν ἐμπληρωθεῖσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἡ τράπεζα δώσῃ τὸ δάνειον μετὰ παρέλευσιν τῶν ρηθέντων τεσσάρων μηνῶν, καὶ δὲν ἐγένεν εἰς αὐτὴν ἐνστάσις κατὰ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος μέχρι τῆς ἀποτίσεως τοῦ δανείου, ἢ ἐπὶ τοῦ κτήματος ὑποθήκη αὐτῆς θέλει ἰσχύει κατὰ πᾶντὸς πραγματικοῦ δικαίωματος, τὸ ὅποιον ἤθελε ἀναρῶν μετὰ ταῦτα, εἰτὸς ὅμως τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαίωματος τὸν ὅποιον ἤθελεν ἔχει τις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, πρὶν τῆς εἰς αὐτὰ ἐγγραφῆς τοῦ δανείου τῆς τράπεζης. Θεωρεῖται ἐπομένως ἰσχυρὰ ἡ ὑποθήκη τῆς τράπεζης καὶ ἐπὶ κτήματος, διακηρυχθέντος κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, καὶ τὸ ὅποιον ἀπέκτησέ τις, ἀφροῦ ἤρχισεν ἡ διακήρυξις, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς τοιαύτης προσκτήσεως τὴν τράπεζαν, πρὶν αὕτη χορηγήσῃ τὸ δάνειον, παρελθούσης τῆς τετραμήνου προθεσμίας.

Ἄρθρ. 9.

Ὅστις ἐπιθυμῇ νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὴν τράπεζαν ταχύτερον, δύναται πρὸς συντομίαν τοῦ χρόνου ν' ἀπευθυνθῇ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἕως οὗ συστήθῃ ἡ τράπεζα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ ἐπεργηθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ δημοσίευσίς τῶν κτημάτων, τὰ ὅποια σκοπεύει νὰ ὑποθηκέυσῃ εἰς τὴν τράπεζαν.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ εἰρημένη παρὰγραφὴ πᾶντὸς πραγματικοῦ δικαίωματος ἐπὶ τοῦ δοθέντος εἰς ὑποθήκην κτήματος, θέλει ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ὑποθήκην τῆς τράπεζης, καὶ καθ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 7.

1841. EN ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Απριλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμοι 1) περί της ασφαλείας του της υποθήκης δικαιώματος, ως προς τὰ δάνεια της Εθνικής τραπεζής. — 2) Περί απαγορεύσεως της σωματεμπορείας.

ΝΟΜΟΣ

Περί της ασφαλείας του της υποθήκης δικαιώματος, ως προς τὰ δάνεια της Εθνικής τραπεζής.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρούντες ότι τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον καὶ πολυποθύμενον κατὰ τὴν εθνικὴν τραπεζὴν δὲν ἐμπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ πλήρους ασφαλείας τοῦ της υποθήκης δικαιώματος, καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐν ταύτῃ νὰ μὴ προσβληθῇ ἐκ τούτου τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας τῶν ιδιωτῶν ἢ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας

Ἀπερασάμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Πᾶς ὅστις κατὰ τὸν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδιδόμενον περί τραπεζῆς Νόμον, θέλει νὰ δανεισθῇ ἐπὶ υποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, χρεωστεῖ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτῆς,

τὴν περί τούτου αἴτησίν του, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιέχεται ἡ ζητούμενη ποσότης, τὰ εἰς ὑποθήκην προσφερόμενα κτήματα, ὁ δῆμος, τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις, ὅπου ταῦτα κεῖνται, τὰ ὅρια, ἡ ἔκτασις καὶ οἱ γείτονες τῶν κτημάτων αὐτῶν πρὸς δὲ τούτοις χρεωστεῖ νὰ παρουσιάσῃ καὶ τοὺς τίτλους, δυνάμει τῶν ὁποίων εἶναι ιδιοκτήτης, ἡ ὑποίας ἄλλας ἀποδείξεις ἔχει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κυριότητός του.

Ἄρθρ. 2.

Ὅσάκις ἡ διεύθυνσις τῆς τραπεζῆς ἔχει τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν περί τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, θέλει ἀρνεῖσθαι προσωρινῶς νὰ δώσῃ τὸ δάνειον καὶ θέλει λαμβάνει τῇ συγκαταθέσει τοῦ αἰτούντος τ' ἀκόλουθα μέτρα.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ διευθυντὴς τῆς τραπεζῆς θέλει ἐπιθέτει εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ αἰτούντος τὸ δάνειον τὸ: ἐθεωρήθη καὶ θέλει τὴν ἐπιστρέφει εἰς τὸν παρουσιάζοντα αὐτὴν διὰ νὰ τὴν καταχωρίσῃ εἰς παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκαστος δὲ δήμαρχος ὀφείλει νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ εἰς τὸν δῆμον ἀνήκοντος ἀντιτύπου εἰς ὅντινα τὸ ἀπαιτῇ εἴτε δημότην εἴτε μὴ. Γενομένης δὲ τῆς τοιαύτης καταχωρίσεως, ὁ διοι-

τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ πλοίαρχου τὸν συμφωνημένον μισθὸν καὶ ἄλλας ἀποδοχάς, ὡς νὰ εἶχεν ἐκτελεσθῇ ὁλόκληρος ὁ πλοῦς, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ τὰ μέχρι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς των προτήκοντα ἐξοδα. Οἱ Ἡμέτεροι πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ παρέχωσιν εἰς αὐτοὺς πᾶσαν προστασίαν καὶ συνδρομὴν.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐν γνώσει αὐτοῦ ἔγρυνε διὰ τοῦ πλοίου του ἡ τοιαύτη μετακόμισις ἢ ἀπόπειρα αὐτῆς, καθίσταται ἀνίκανος τοῦ νὰ γενῇ πλοίαρχος, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὠρισμένων ποινῶν.

Ἄρθρ. 6.

Παντὸς πλοίου, τὸ ὁποῖον ἤθελε μεταφέρει ἀπὸ ἐν μέρος εἰς ἄλλο ἀνδράποδα χωρὶς σκοπὸν σωματεμπορίας, τιμωρεῖται, καθόσον δὲν ἀποδείξει ὅτι ἡ μετακόμισις ἐγένετο πρὸς σκοπὸν ἀπελευθερώσεως, ὁ μὲν πλοίαρχος μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι πέντε ἐτῶν, οἱ δὲ ναῦται, μὲ φυλάκισιν ἑξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐν γνώσει αὐτοῦ ἐγένετο ἡ τοιαύτη μετακόμισις τῶν ἀνδραπόδων, τιμωρεῖται μὲ τὴν εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπιβαλλομένην ποινὴν. Οἱ ναῦται, οἵτινες ἤθελον καταγγεῖλαι εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς τὴν τῶν ἀνδραπόδων μετακόμισιν ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὠρισμένων περιπτώσεων καὶ προθεσμιῶν, ἀπαλλάττονται πάσης ποινῆς, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ αὐτόθι ὀρισθέντα πλεονεκτήματα.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ κατὰ τῶν ρηθέντων ἀνδραπόδων ἐπὶ τῶν πλοίων πραττόμενα κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ Ἑλληνικοὶ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες, ὡς πρὸς τὰς ἐν τῷ πηρόντι νόμῳ διαλαμβανομένας παραβάσεις, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ ἀρχίζουν καὶ νὰ περαιώνουν τὴν ἀνάκρισιν, ἄνευ προηγουμένης παργγελίας τοῦ εἰσαγγελέως,

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποῖαν καταγγελοῖται ἡ σωματεμπορεία ἢ ἡ ἀπλὴ ἀνδραπόδων μετακόμισις ἢ ἄλλως πως πληροφορηθῇ περὶ ταύτης, ἡ μὲν Ἑλληνικὴ ὀφείλει, ἡ δὲ ξένης δυνάμεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ ἀμέσως τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἀνδράποδα εἰς ἐλευθερίαν.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Μαρτίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,
ΕΞΕ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τινὰ φύλλα τοῦ ἀριθ. 6, εἰς τὸν περὶ συστάσεως ἐθνικῆς τραπέζης Νόμον, παρελείφθη εἰς τὴν 1 σελ. ἡ λέξις « Μέρους Α. » εἰς δὲ τὴν 3. ἀνάγν. ἐνέχυρα, ἀντὶ ἀνέχυρα, ἐκδοδομένων, ἀντὶ ἐκδοδομένων, καὶ ἐθνικῆς, ἀντὶ δανειστικῆς.

Ε Κ Τ Η Σ Β Α Σ Ι Λ Ι Κ Η Σ Τ Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α Σ.

ὅσοι αὕτη διαρκεῖ. Δύναται ὅμως ἕκαστος καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τεθείσης προθεσμίας νὰ ἀντικεικδικήσῃ τὸ κτῆμα, μὴ παραβλαπτομένων ὡς ἐκ τούτου τῶν δικαιωμάτων τῆς τραπέζης.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ ὑποθηκεύσας ἀλλότριον κτῆμα θέλει τιμωρεῖσθαι διὰ τοῦτο τοῦ ἄρθρου 396 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπὶ ἀπάτη, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις, διὰ τὴν πᾶσαν βλάβην, τὴν ὑποῖκον ἤθελε προξενήσῃ εἰς τὸν ἰδίον κτήτην· οἱ δὲ γείτονες οἵτινες ἤθελον ἀνακαλυφθῇ, ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου κρύπτουν ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν, τιμωροῦνται ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας θέλουσι ὑποβάλλεσθαι ἀλληλεγγύως μετὰ τὸν ὑποθηκεύσαντα τὸ κτῆμα τοῦ δημοσίου, μετὰ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 266 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένην ποινὴν τῆς εἰρκτικῆς.

Ἄρθρ. 12

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει μέχρις οὗ λαβούν κῦρος τὰ κτηματολόγια.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ Ἱμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον, διὰ τῆς ἐρημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ φροντίσει ν' ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλα τὰ χωρία τοῦ Κράτους· τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακάς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΕΣ',
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ.

Περὶ ἀπχγορεύσεως τῆς σωματεμπορείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν εἰδικώτερον καὶ νὰ καταστήσωμεν διὰ ποινικῆς κυρώσεως δραστικωτέραν τὴν ἀπχγορεύσιν τῆς σωματεμπορείας, τὴν ὁποίαν ἀποδοκιμάζει ἡ φιλανθρωπία· ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἱμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἱμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἐμπόριον τῶν ἀνδραπόδων (σκλάβων) γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα σωματεμπορίας, θέλει ἐξακολουθῇ νὰ ᾔηται ἀπχγορευμένον εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους Μας.

Ἄρθρ. 2.

Πᾶς ὅστις παραβαίνει τὴν διάταξιν ταύτην, τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν κατὰ τοὺς ὅρισμους τοῦ ποινικοῦ Νόμου θεωρεῖται ὡς αὐτουργός, μετὰ πρόσκαιρα δεσμὰ δέκα μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν δὲ ᾔηται ἀπλοῦς συνεργός, μετὰ πωρὴν προσδιοριζομένην κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, ἐὰν δὲ ἐγινεῖ ἀπλὴ ἀπόπειρα, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ἰδίου Νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Παντὸς πλοίου Ἑλληνικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου τυχὸν ἤθελον ἐνεργηθῇ μετακόμισις ἢ καὶ ἀπλὴ ἀπόπειρα μετακόμισεως ἀνδραπόδων ὠρισμένων πρὸς σωματεμπορίαν, ὁ πλοίαρχος καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα, τιμωροῦνται, ἂν ἐν γνώσει συνετέλεσαν εἰς τοῦτο, ὁ μὲν πρῶτος μετὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 2 ὠρισμένην τοῦ αὐτουργοῦ ποινὴν, ἥτις ἐν περιπτώσει ἀποπείρας μετριάσσεται κατὰ τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καὶ μετὰ παντοτεινὴν προσέτι στέρησιν τοῦ τῆς πλοιαρχίας δικαιώματος, οἱ δὲ λοιποὶ, ἂν δὲν ἔκαμον ἄλλην πρᾶξιν, δι' ἧς νὰ θεωρῶνται ὡς αὐτουργοί, τιμωροῦνται μετὰ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὸν συνεργὸν ποινὴν, ἥτις ἐν περιπτώσει ἀποπείρας μετριάσσεται ἐπίσης κατὰ τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 4.

Ἐξαίρουνται ὅμως τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης τιμωρίας, ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ πληρώματος, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ πλοίαρχου, ὅσοι πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου ἤθελον φανερῶσαι εἰς τὴν αὐτόθι Ἑλληνικὴν προξενικὴν ἀρχὴν, ἢ, ἐν ἐλλείψει ταιαύτης, εἰς τινὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἄλλης τινὸς δυνάμεως, μὴ ἀνεχομένης τὸ τοιοῦτον ἐμπόριον, ὅλα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν σωματεμπορίαν περιστατικὰ, τῶν ὁποίων ἤθελον ἔχει γνώσιν. Ἄν οἱ ἀνωτέρω ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν ἦτον εἰς αὐτοὺς δυνατόν νὰ κάμωσι τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος φανέρωσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου, ἀπαλλάττονται τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος τιμωρίας, καταγγέλλοντες τὰ περὶ σωματεμπορείας εἰς τὸν δικητὴν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον τυχὸν πρῶτον ἐπεσκέφθη το φέρων τὰ ἀνδραπόδα πλοῖον, ἢ, ταιαύτης ἐπισκέψεως μὴ γενομένης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἢ, ἐν ἐλλείψει ταιαύτης, εἰς ξένην τινὰ τῶν προσημασθειῶν προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ ξένου λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελε καταπλεύσει κατὰ πρῶτον τὸ πλοῖον. Εἰς τὴν τελευταίαν ὁμῶς περίστασιν οἱ ῥηθέντες δὲν θέλουσι ἀπαλλάττεσθαι τῆς ποινῆς, ἂν ἔκαμον τὴν κατημήνυσιν μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀνδραπόδων, ἐν ᾧ ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτον εἰς αὐτοὺς δυνατόν νὰ τὴν κάμωσιν πρὸ ταύτης. Οἱ τὴν ταιαύτην φανέρωσιν πράττοντες, λύνονται μὲν ἀπὸ πάσης πρὸς τὸν πλοίαρχον ὑποχρεώσεως, ἔχουν ὅμως